

betyde, at arbejdet med de basale kundskaber og færdigheder vil træde i baggrunden.

Spm. nr. S 1900

Til sundhedsministeren (2/3 01) af:

Birthe Skaarup (DF):

»Vil ministeren tage initiativer til, at samle viden om kræftbehandlinger og om forsøg herom, i et centralt videncenter under f.eks. Sundhedsstyrelsen med henblik på, at kræftbehandlende læger på landets sygehuse kan trække på viden om kræftbehandlinger fra dette videncenter, så kræftpatienter kan blive visiteret til behandling på det sygehus, hvor de kan tilbyde den rette behandling?«

Begrundelse

Der er set eksempler på, at kræftpatienter ikke er kommet i behandling, alene af den grund, at det sygehus, de er indlagt på, ikke kan tilbyde den rette behandling. Årsagen kan være, at kræftpatienten ikke passer ind i den behandlingsform, eller de forsøg om kræftbehandling, der findes på de pågældende sygehuse.

Den rette behandlingsform kunne måske findes på andre af landets sygehuse og der findes eksempler på, at patienter, der ikke kan komme i behandling på et sygehus, selv har fundet frem til et andet sygehus et andet sted i landet og der har kunne komme i rette behandling. Det har givet anledning til kritik fra både patienter og læger, at der mellem sygehuse ikke er overblik over de forskellige kræftbehandlingsformer og forsøg på landets sygehuse. Det er derfor spørgerens opfattelse, at viden om de forskellige kræftbehandlingsformer og forsøg på landets sygehuse burde samles centralt i et videncenter, hvorfra læger kan trække på viden om, hvor en given behandling findes. Det skal med andre ord være lettere at visitere patienterne til de sygehuse rundt om i landet, der kan tilbyde den rette behandling.

Svar (12/3 01)

Sundhedsministeren (Arne Rolighed):

Som jeg oplyste i svaret på spørgsmål 1714 mødes de onkologiske centre jævnligt for at drøfte behandlinger, uddannelse og forskning. Centrene er som nævnt ved at overveje, hvordan den kliniske forskning i højere grad kan koordineres.

De onkologiske centre har også tæt kontakt til de afdelinger på centralsygehuse, som varetager onkologisk behandling.

Endelig mødes lægerne jævnlig på tværs af sygehuse i en række sammenhænge som f.eks. forskningssamarbejde, konferencer m.v.

På den baggrund mener jeg ikke, at der er behov for særlige centrale initiativer.

Ad spm. nr. S 1374

Fra justitsministeren er modtaget supplerende besvarelse af et af Peter Skaarup stillet spørgsmål. Spørgsmålet, der sammen med det foreløbige svar er optaget i Folketingstidende 2000-01, forhandlingerne side 4614, lød således:

Til justitsministeren (29/1 01) af:

Peter Skaarup (DF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at sexdømte med ubetingede fængselsstraffe i op til syv måneder kan gå frit omkring i samfundet med risiko for at møde deres ofre?«

Supplerende svar (12/3 01)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet går ud fra, at der henvises til artiklen »De tikkende bomber« i magasinet Euroman fra februar 2001. I artiklen nævnes en konkret sag, hvor en sexkriminal i syv måneder efter dommen har været på fri fod inden indsættelse på visitationsafdelingen på Anstalten ved Herstedvester.

Direktoratet for Kriminalforsorgen har oplyst, at den konkrete sag vedrører en person, der i april 1999 blev idømt en ubetinget fængselsstraf på 2 år og 6 måneder for seksualkriminalitet.

Direktoratet har anmodet Anstalten ved Herstedvester om at redegøre for, hvorfor den pågældende stod på venteliste i mere end 5 mæ-